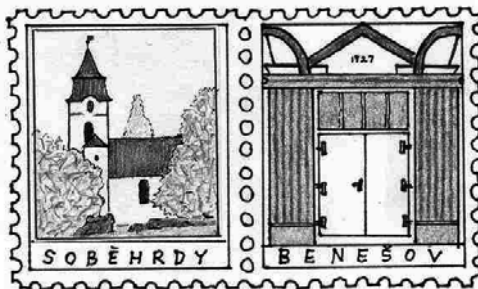

ČÍSLO 73 (4/2012)

PROSINEC 2012

Věstník evangelických
sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

ADVENTNÍ ZAMYŠLENÍ

Slovo pro ochablé, klesající a nerozhodné

U proroka Izaiáše čteme: *Dodejte síly ochablým rukám, pevnosti kolenu klesajícím. Řekněte nerozhodným srdcím: „Buďte rozhodní, nebojte se! Hle, váš Bůh přichází s pomstou, Bůh, který odplácí, vás přijde spasit.“ Na poušti vytrysknou vody, potoky na pustině. (Iz 35, 3-6)*

Prorok je od toho, aby prorokoval, a víme, že proroctví nebývají (nebyvala) vždy člověku libá. Prorok nám často říká věci, které se nám vůbec nelíbí, které nás štvou, se kterými můžeme souhlasit jen s velkým sebezapřením, anebo si vyrobíme taková tlustá skla a řekneme si něco v tom smyslu: „To platilo v jiné době pro někoho jiného.“ Inu dobrá. Můžeme si to omlouvat, jak chceme, ale z Bible to nevypadne a je jen dobře, že to tam je. Člověku se lépe žije, když je hlazen i metličkou popoháněn. I takovým prorokem Izajáš je, stačí se podívat o pár kapitol před náš text. I když i v tomto textu čteme se zaraženým dechem o pomstě (řecká „septuagintní“ varianta tohoto textu nabízí slovo *zadostiučinění*) přicházející s Bohem.

Ale tím by prorok nebyl celý. S jeho slovem přichází také něco úplně jiného, protože sprchu slov o nápravě, to by uměl říct každý a taky to kdekdo dělá. Kolikrát slyšíme, že dnešní morálka za nic nestojí, že děti nejsou, jako když jsme byli mladí my a že politika byla za první republiky přece daleko čistší (a když si pak přečteme pár nových studií o hradní politice za první republiky, zjistíme, že byla

chvílemi méně demokratická a o to více monarchistická). Máte-li pocit, že vás třeba slova politických komentářů zahánějí do stavu bez naděje a sami propadáte jejich pohledu - ono se to totiž nabízí, hodnotit, konstatovat, kritizovat současnost (druhého) umíme všichni, a i když ve svých postřezích nejsme tak úplně vedle, vždyť vždy je co zlepšovat a v Čechách to platí dvojnásob (!) - uvědomme si, že máme za co děkovat a že „zkaženost světa“, kterou z našeho pohledu vidíme, není vše.

Prorocký hlas, ten má ale vždy i druhou stranu mince. U proroka po kritice přichází povzbuzení a nejen tak ledasjaké. Není to latiné: „bude líp, vydrž, zatni zuby!“, je to příslib naděje. Naděje, kterou jako opratě drží Hospodin a která je nám zvěstována. Nechme naplno zaznít slova Izajáše: „Dodejte síly ochablým rukám, pevnosti kolenům klesajícím!“ Tato slova směřují k povzbuzení jednoho krále, Judského krále, který má krásné jméno, Chizkijáš, to znamená: „Hospodin je moje pevnost“, nebo také „Hospodin mi dodává sílu“ (rukám i kolenům). Kdo by chtěl vědět, v jak těžké situaci tento král byl a jak se v ní zachoval, toho odkazují na četbu druhé knihy královské nebo také na další kapitoly proroka Izajáše. Zde jen krátce. Nacházel se v situaci hodně nezáviděníhodné, kolem Jeruzaléma pochodoval strašlivý asyrský král Sancherib, úspěšný dobyvatel měst, a on, Chizkijáš, svou bitvu o naději Pána Boha neprohrál. Slova povzbuzení Izajáše mu pomohla čelit zkáze statečně. Pokud tedy máte pocit, nebo si myslíte, že vše kolem nás je špatné a ztrácíte naději, že to nikam nevede, adventní čas je vhodný pro její obnovu. Nechte obav, strastí, smutku, předvánočního stresu z dárků (na které třeba nemáte) i blikajících nákupních center připomínajících „Perlovku“, přivlastněte si slova proroka a řekněte svému srdci, buď rozhodné, neboj se! Hle, Hospodin přichází! Nechme se vést k naději, která vytryskla v Bohu věrném služebníkovi Ježíši Kristu, kterého budeme za pár dní oslavovat. Přeji Vám nádejeplný advent a dobré čtení Vašeho SOBra!

Matěj Opočenský, vikář v Benešově

KÁZÁNÍ

Mt 25,1-13

Učedníci se Ježíše ptají: Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku? O onom dni a hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám. Bděte tedy,

buďte připraveni, protože nevíte, v který den váš Pán přijde.

A pak jim Ježíš vypráví podobenství. Tohle podobenství mě vždycky vyděsí. Připadá mi jako hrůzný sen. Stojím přede dveřmi, tluču, prosím, chci dovnitř – ale Pán Ježíš mi neotevře. Neznám tě, říká. Nebo tam takhle stojí moji blízcí. Pravděpodobnost není tak malá. Vždyť nejde jen o nějakou okrajovou část lidí. Z deseti se tam dostane jen pět. Padesát procent čekajících zůstane před zavřenými dveřmi. Každá druhá, každý druhý. Nejde jen o někoho, o kom si myslíme, že má k dobrému křesťanovi dost daleko.

Co mám tedy dělat, abych takhle nedopadla? Co nám tento příběh sděluje?

Ježíš nám vyjevuje skrytou podobu Božího království ve světě – přirovnává ho k průběhu izraelské svatby. Skrze temnotu našich dějin si jdou naproti dva zástupy ozářené světlem. Průvod nevěsty, to jsme my, to je lid víry. A tento průvod nevěsty věří, že někde za kopcem je už na cestě průvod ženichův. Vidět ho sice ještě není, ale srdce plné touhy to ví – i oni jsou už na cestě, jdou si vstříc. Pak se jejich průvody setkají a všichni společně vcházejí na svatební hostinu. Ale náš příběh tak šťastně nekončí.

V nevěstině průvodu nastává potíže. Ženich se neobjevuje. Ženich prodlévá, ženich nepřichází. Spletly jsme si cestu? Pochopily jsme špatně jeho slova? Stalo se něco nepředvídaného a ženich vůbec nepřijde? Věřily jsme něčemu, co se nikdy nesplní?

Hladký průběh cesty k Božímu království není zajištěný. Noční pochod, to tažení světla temnotou, není žádná lehká procházka. Je to namáhavá cesta skrze každodenní starosti, bolest, utrpení, které kradou víru ve štěstí, které by někdy mělo přijít. Potřebujeme velkou trpělivost a vytrvalost, věřit v příchod šťastné doby. Věřit v příchod Krista, když to všechno vypadá mnohem spíš na to, že má dost velké zpoždění. A kdo ví, jestli vůbec přijde.

Čekání tíží, zneklidňuje, deprimuje. Je to náročná cesta a družičky zmáhá únava. Nikde žádné světélko, nikde nikdo, půlnoc na krku. Jsou vyčerpané útrapami cesty a nejistotou, padají vysílením a usínají.

Ale uprostřed noci se rozlehl křik: Ženich je tu, jděte mu naproti!

Ženich jde! To je zvolání, které dokáže vzbudit i vyčerpané. Ženich už jde, už přece přichází, přece jsme se dočkaly. Všechny družičky rychle vstávají a rozsvěcují své lampy. V tu chvíli pět pošetilých družiček s hrůzou zjišťuje, že jim došel olej, že nemohou průvod doprovodit svým světlem. Prosí ty rozumné: Naše lampy

dohasínají, zhasnou, dejte nám trochu oleje. A rozumné, kterým olej dosud zbývá, logicky říkají: Pak ale dojde olej i nám, neuvidíme na cestu, k setkání vůbec nedojde. Lepší pár světelek než žádné. – Je to krutá řeč. Nedáme. Ale zato jim dávají tu nejhorší možnou radu – jděte si koupit. Ani stopy po spolucítění, po snaze dokončit společně započatou cestu.

A zatímco šly kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu; a dveře byly zavřeny. – V čem byl průšvih pošetilých družiček?

Na začátku jsou na tom všechny stejně: všechny vyšly vstříc ženichovi, všechny mají rozsvícené lampy, všechny usnuly. Kdyby se ženich objevil, kdy ho čekaly, pak všech deset bez rozdílu vejde na svatbu.

Zdá se, že to, co odlišuje rozumné od pošetilých, nejsou lampy ani světlo, ale zásoba oleje.

Co měly v těch kanystrech? V čem byla jejich připravenost? Co je ten olej, který v té chvíli byl tak důležitý, že rozhodoval o účasti či neúčasti v Božím království? O naší spáse?

Vykladači se shodují v tom, že olej znamená víru. Ale v podobenství schází takové jednoznačné vysvětlení. Můžeme si jen domýšlet: Je to víra? Láska? Modlitba? Ochota myslet dál než jen na přítomnou chvíli? Sebenasazení v naději? – Jenže podobenství ho odmítá zredukovat na jedno slovo, na jeden fakt. Zůstává u obrazu, u náznaku. Myslím, že nás tím chrání před iluzí, že budeme pány situace, když splníme tu nebo onu podmínku. Před iluzí, která je živnou půdou pro všelijaké lidské teorie o spáse, o tom, kdo může být spasen a kdo ne.

Podobenství nechce vzbudit zdání, že stačí jen to a to splnit, a už si můžeme být jisti. Nenahrává falešné jistotě. Nevede však ani do nejistoty. *Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu*, uzavírá Ježíš podobenství. Vede nás k bdělosti. K té zvláštní bdělosti, která nekončí ani tenkrát, když čekající usnou zmožení únavou a dlouhým čekáním. Všechny usnuly, a přece některé z nich nezmeškaly rozhodnou chvíli. To je bdělost, ke které jsme vybízeni. Bdělost, která nás neochrání před starostmi, útrapami a zmáhající únavou v tomto světě, a přece nedovolí promeškat tu pravou chvíli. Vede nás k tomu, abychom se vyvarovali spokojené zbožnosti. Spokojené zbožnosti, která si myslí, že už má vystaráno.

Ale co kdyby ten průšvih pošetilých nebyl v tom, že neměly v rozhodující chvíli zásobu oleje. Možná bylo největší chybou, že

v rozhodující chvíli odběhly ten olej shánět. Nebyly včas na správném místě.

Co kdyby se ty pošetilé vykašlaly na olej, který jim schází... Co kdyby počkaly a připojily se k průvodu s lampami zhaslými a vyhořelými... Co kdyby si ty pošetilé připustily, že na nich a na jejich lampách zas až tak moc nezáleží... Snad nebyla jejich největší chyba, že neměly dost oleje. Snad byl jejich největší omyl to, že si myslely, že bez oleje to nepůjde... bez oleje, o který se nikdo nemůže podělit, který nám nemůže nikdo z lidí dát a který se stejně nedá koupit.

V tuhle chvíli přece nemusely mít zásobu v kanystrech. Vždyť byly blízko zdroji všeho toho nejpotřebnějšího. Zdroji, kde v pravý čas čerpáme sílu, když jsme vysílení namáhavou cestou. Kde čerpáme sílu, když na nás doléhá utrpení, bezmoc, vina, zármutek. Kde čerpáme sílu, když nám docházejí síly i naděje, ochota a trpělivost čekat. - Kdyby chvilku počkaly, mohly se setkat s ženichem, se zdrojem toho všeho nejpotřebnějšího pro vstup do Božího království.

A tak si říkám: Kde já čerpám sílu? Jdu Ježíšovi vstříc? Obracím se k němu, když už nevím, jak dál? Hledám pomoc tam, kde je mi nabízena? Vyhlížím ji s bdělou důvěrou, abych nepromeškala tu správnou chvíli?

Na závěr přidám ještě jedno kdyby: Co kdyby ty pošetilé družičky otravovaly tak dlouho...tak dlouho by tloukly a prosily... až by jim Ježíš otevřel - a ony by vešly na svatební hostinu. - Vždyť na jiném místě přece Ježíš říká: Tlučte a bude vám otevřeno... A tak mám naději: Stojím tam, prosím a tluču. A dveře se otevírají ještě jednou a Ježíš říká:

Tak dělej, pojď, ty malověrná...A projdu dovnitř s těmi pošetilými, které věří víc na olej než v ženicha a jeho milosrdenství...Amen.

Pavla Jandečková

PODZIMNÍ OHLÉDNUTÍ

➤ 14. 9. se konal v Čerčanech hudební festival **Churchtec**. Vystoupilo zde několik skupin a především se vytvořil prostor pro setkání. Kupodivu nejen mezi mladými lidmi, ale napříč generacemi. Churchtec se konal po třetí a zdá se, že organizátoři (pražský SOM a Petr Wagner) mají chuť do dalšího ročníku.

➤ **Ekumenické setkání v Prčici**

Na pátek 21. 9. jsme zorganizovali setkání katolických farářů Martina Janaty a Františka Masařika s evangelickým sborem v Sedleci-Prčici. Hovořili jsme o životní cestě našich katolických přátel, zejm. o tom, jak se stali faráři a co je k tomu vedlo. Jsme moc vděční za velice otevřenou, přátelskou atmosféru, při níž se akce konala. Ukázalo se, že takovéto ekumenické setkání má hluboký smysl – podobně jako ekumenické bohoslužby. Rozhodli jsme se ještě jedno takové setkání do vánoc zorganizovat. Věnovat se budeme nyní především vybraným biblickým textům.

➤ **Konvent 2012 aneb ...a zase se volilo**

V sobotu 10. listopadu proběhlo ve farním sboru v Praze - Nuslích 2. zasedání 54. konventu pražského seniorátu. Ráda vám krátce přiblížím jeho průběh.

Po úvodní pobožnosti a prezentaci účastníků (letos se sešlo 80 konventuálů) následovala vzpomínka na zesnulé pracovníky seniorátu, potom ještě několik spíše technických záležitostí (schválení programu a rozhodnutí o hrazení výloh). Předsednictvo dopředu připravilo a rozeslalo na sbory tisky (organizační, správní, hospodářské atd.), celkem 13; takže jednání bylo většinou ke konkrétním materiálům.

A bylo i několik voleb, např. seniorátní farářky Romany Čunderlíkové na 2/3 úvazek nebo pastýřské rady, kde jako první byla zvolena nám dobře známá a milá sestra farářka Lýdia Mamulová (celkem se volila šestičlenná rada). Ale asi nejvíc nás potěšilo, že hned v prvním kole výraznou převahou byl do seniorátního výboru z řad farářů jako 2. náměstek seniora opět zvolen bratr Tomáš Trusina, kterému vypršel první mandát.

Závěrem konventu byla dlouhá, zajímavá a chvílemi i poněkud vzrušená rozprava k návrhům. Pokud byste stáli o podrobnější přehled, najdete ho zde:

<http://prazsky-seniorat.evangnet.cz/rubrika/64-Konventy-2-zasedani-54-konventu-2012/index.htm>

Za sebe konstatuji, že mě znovu povzbudila plná evangelická modlitebna, zvučný zpěv písní a dělné jednání.

Mirka Nulíčková

➤ Sborový výlet na Vysočinu

Sborový výlet nakonec nebyl žádnou masovou záležitostí, vešli jsme se pohodlně do tří čtyř aut. Počasí jako by nám taky neschvalovalo ten nápad – bez přestání pršelo – přestalo až ve chvíli, kdy jsme se vraceli domů. Nicméně naplánovanou trasu jsme absolvovali a seznámili se s realitami „sousboří“ – Raná, Krouna s kazatelkou stanicí Skuteč a Svatouch.

V Rané jsme byli na bohoslužbách a pak na seznamovací debatě s ranskými sestrami a bratřími zakončené skvělým obědem připraveném místními. Reciproční návštěva na sebe nenechá, doufejme, dlouho čekat.

Ve Skutči jsme obdivovali shromažďovací místnost, která je součástí rodného domku hudebního skladatele Tomáška.

V Krouně obrovský krásný kostel a farní obývací pokoj, prosycený vůní kávy. Ta tedy opravdu „bodla“.

Svatouch už dnes není samostatný sbor, ale má pěkný kostel a krásně upravenou faru vhodnou k rekreačnímu pobytu. Můžete se podívat:

http://krouna.evangnet.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=318&Itemid=97

Vysočinská krajina je normálně neodolatelná! Chtělo by to se tam podívat třeba v létě...

Marie Stolařová

➤ Podzimní akce pro děti a mládež v Soběhrdech

Letos na podzim se podařilo v Soběhrdech zorganizovat více akcí pro děti a mládež.

12.–14.10. se konala **víkendovka pro děti**, které strávily týden na letním setkání dětí v Luhu u Čími. Akci připravili Petr Wagner s Petrem Tureckým a s pomocí některých vedoucích a praktikantů z letního setkání. Tématem víkendovky bylo opakování některých témat z léta a další rozvíjení novozákonního motivu vinice. Děti si vyrobily z těsta vlastní škůdce, kteří ničí vinici, a také si vyzkoušely zahrát podobenství o zlych vinařích.

Víkendovka pro děti

2.–4.11. se v Soběhrdech konaly **podzimní seniorátní dny mládeže** na téma Modlitba. Filip Boháč – jeden z účastníků akce k tomuto nabitému setkání napsal: *Letošní seniorátní dny mládeže se konaly, jako snad už tradičně v malebné vesničce Soběhrdech, která skýtá pro oko měšťáka ne jeden půvab. Přednášeli faráři hned tři církví, za ČCE to byl farář Tomáš Trusina, který se zaměřil na tradiční podobu modlitby. Za bratrskou jednotu baptistů Jáchym Gondáš s jeho reagge sound systémem. No a za církev Československou husitskou Petr Wagner, což dohromady tvořilo sexy kombi-*

naci, která jistě obohatila zvědavé hlavy mládežníků. Milým překvapením pak byla návštěva faráře Samuela Hejzlara z Dobříše a části dobříšské mládeže, která svou přítomností oživila a ozvláštnila setkání jinak navzájem se znajících mládežníků. Došlo také k brigádě na soběhrdské faře, při které nezahynulo a nebylo týrané žádné zvíře. V sobotní večer se konala v kostele nevšední, pitoreskní významná událost. A to sice koncert místní mládežnické beatové skupiny A-ven!, která nastoupila s různým arsenálem skladeb vlastních i vypůjčených, které střídali hlava nehlava.

Dny mládeže v Soběhrdech

9.–11.11. se v Soběhrdech konala **víkendovka pro menší děti** pod vedením členky pražského SOMu Magdaleny Šípkové na téma Potopa.

Polovíkendovka pro konfirmandy 22.–23.11. 2012

Doubravka z Kralup, Františka ze Střešovic, Vojta ze Zelenče a dvanáct dalších konfirmandek a konfirmandů se sjelo v páteční podvečer ze svých škol a domovů do malebné středočeské vesničky Soběhrdy. Cesta autobusy temnou krajinou Středních Čech byla dlouhá, ale vcelku poklidná.

V Soběhrdech po nalezení útočiště na evangelické faře již čekal pestrý program: Seznamování s roztodivnými místními prostory, domácím farářem Petrem, jeho rodinou i orchidejemi, a také se sebou navzájem. Po večeři (obvyklý mládežnický trojboj: chleba, pomazánka, čaj) následovalo uvedení do tématu celé polovíkendovky – modlitba. Další evangelický farář, Michal, ji přibližoval jak slovy, tak i na svém těle předváděním nejrůznějších modlitebních postojů. Večerka nebyla zavedena, tudíž i noc byla, alespoň pro některé, velmi dlouhá. Pro všechny však končila stejně – budíčkem již v 8.00. Po ranní hygieně, kterou za nezbytnou pokládají jen někteří, a buchtově-marmeládové snídaní, se všichni, rozdělení do malých skupin, věnovali pod vedením farářky Lenky různým tématům, spojeným s Modlitbou Páně. Pak následoval výlet do podzimní přírody Soběhrdska, z níž však mnozí nic neměli, protože v rámci hry „den trifidů“ měli zavázané oči! Lukostřelba, poslední disciplína před obědem, se ze strategických důvodů uchování dobrých vztahů s místním farním pánem musela odehrávat na vzdálených polích („posledně jste mi tu prostríleli dveře od stodoly a dodneška jste je nezalepili“). Odpoledne pak následovalo praktické uvedení do vlastní modlitby (gestem, kresbou, slovy), zhodnocení celé polovíkendovky jejími účastníky, které pro pořadající dopadlo velmi dobře, a pak již jen rozloučení a pomalá cesta modernizovaným panfákem směrem k vlastním domovům. Konfirmandi se s posledním zbývajícím farářem loučili sympatickou otázkou: „Kdy a kde to bude příště?“

Mikuláš Vymětal

➤ **Víkendovka pro děti a mládež v Prčici**

Ve dnech 25. – 28.10. se v Prčické kapli opět sešly děti ze sborů ČCE v Sedlci-Prčici, Benešova, Zruče nad Sázavou a azylového domu ve Vlašimi, aby u nás strávily podzimní prázdniny. Děti bylo celkem 16, kluci spali nahoře na kruchtě kaple, dívky v pokojích ve farním bytě.

Pod vedením Tomáše Trusiny, Štěpána Zikmunda, Pavly Jandečkové a dalších vedoucích postupně oživaly biblické příběhy, tentokrát krále Davida podle 2. knihy Samuelovy. Král David byl ústředním tématem ranních pobožností a dílčí motivy příběhu spojovaly dohromady jednotlivé části táborové hry.

Počasí nám příliš nepřálo, ale i tak se po nedělních bohoslužbách všichni rozjížděli do svých domovů spokojeni a s příslibem, že už se těší na další společné setkání na jarní víkendovce a hlavně letním táboře.

Pavla Jandečková

➤ **Náš výlet do Strměch**

Na našich nedělních setkáních jsme si naplánovali víkend, který prožijeme společně na faře ve Strměchách. Domluvili jsme se na 4.-5. srpna. Na cestu jsme se rozdělili podle časových možností, někteří přijeli v pátek a ještě cestou navštívili zámek a muzeum v Žirovnici. Další dojeli auty v sobotu. Po přivítání a ubytování jsme společně vyšli na plánovaný výlet na Křemešník. Šli jsme pěšky nahoru po křížové cestě, která nás zavedla až k vrcholu Křemešníku. Ti, kteří se necítili na delší pěší túru, jeli částečně autem a na Křemešníku jsme se opět sešli. Vystoupali jsme na rozhlednu a měli jsme před sebou krásný pohled na Boží kraj kolem nás. Prožili jsme krásný den. Večer jsme se těšili na společné posezení kolem ohně a opékání špekáčků, což nám málem zmařil houstnoucí déšť, ale podařilo se oheň udržet a po chvíli pršet přestalo a my se usadili kolem ohně a povídali si a zazpívali a prožili tak moc hezký večer.

Na druhý den dopoledne jsme se zúčastnili bohoslužeb v pěkném evangelickém kostele ve Strměchách. Bohoslužbou posloužil p. farář Michal Hána.

Protože nám přálo počasí, vydali jsme se po obědě ještě k rybníku, kde bylo příjemné koupání a v horkém odpoledni jsme se pěkně osvěžili na cestu domů.

Někteří jeli ještě navštívit do Havlíčkova Brodu sestru Anežku Kabíčkovou, která je zde dlouhodobě v léčebně.

Všichni jsem si řekli, že to byl moc pěkný společný víkend a musíme jej někdy zopakovat.

Marcela Doktorová

➤ **B A Z A R**

Jak jistě všichni víte, v měsíci říjnu, díky pomoci dobrříšského sboru, se v našem soběhrdském sboru uskutečnil bazar. S průběhem jsme byli spokojeni a hlavně obohaceni o různé zážitky. Velkou radost nám udělalo ocenění pomoci sociálně slabším a i to, že můžeme poskytnout malou finanční pomoc sboru v Sedlci-Prčici a sboru ve Zručí n.Sázavou.

Děkujeme všem za pomoc s přípravou a úklidem, ale i též za milé příspěvky do kuchyně.

Věříme, že příští rok se bude moci opět bazar uskutečnit.

Už se těší **BAZAROVSKÝ KOLEKTIV**

➤ **Zprávy z čerčanského hospice**

Hospic Dobrého Pastýře pokračuje čtvrtým rokem své činnosti. Finanční situace není snadná, a výsledek voleb do zastupitelstva Středočeského kraje nedává zatím příliš naděje na změnu postoje kraje k hospici, tedy nulová podpora od kraje jediného hospice na jeho území trvá.

Přesto se daří v provozu pokračovat bez omezení služeb. Byly mírně redukovány úvazky provozních a ekonomických zaměstnan-

ců. Hospic funguje díky podpoře Ministerstva práce a sociálních věcí, Magistrátu Hl.m. Prahy, městských částí, měst a obcí a darů fyzických i právnických osob. V neposlední řadě též díky obětavé práci řady dobrovolníků.

V listopadu proběhl v hospici seminář na téma duchovní péče pro vedoucí pracovníky, správní radu a faráře, který úspěšně moderoval farář Tomáš Trusina. Hospic byl založen s důrazem na spirituální pojetí hospicového hnutí MUDr. Marie Svatošové. V současné době je velká většina zaměstnanců bez křesťanského vyznání a duchovní základ je vnímán velmi rozmanitě. Přesto, jak i na semináři jasně zaznělo, je spirituální rozměr péče v hospici vnímán jako zcela zásadní, a role farářů pěti církví jako nezastupitelná.

Na první adventní neděli se konal tradiční benefiční koncert na zámku Jemniště, vystoupilo známé duo Štěpán Rak a Alfred Strejček. Sál byl plný a díky podpoře nadace Divoké husy se hospici dostane cenné podpory.

Na třetí adventní neděli, 16. prosince odpoledne, proběhne v hospici rovněž tradiční Adventní neděle s Betlémským světlem. Zde lze navštívit vánoční trhy s originálními výrobky, vystoupení dětí z Mateřské školy Čerčany, divadélko pro děti a klauniádu, zapálení Betlémského světla a na závěr programu zahraje legendární dixielandový soubor Steamboat Stompers.

Jan Rataj

FINANČNÍ VÝHLEDY

Milé sestry, milí bratři sboru v **Sedlci-Prčici**,

chci se s vámi podělit se svými starostmi, které se týkají finanční situace našeho sboru. Máme statut **podporovaného sboru** na 4 roky. První dva roky jsme nemuseli platit personální fond (pro rok 2012 stanovil synod 77.000,- Kč). Příští rok už budeme muset platit 15%, další rok 30% z celkové částky.

Obracím se proto na vás s prosbou o zvýšení finanční obětavosti. Jedná se o placení saláru. Uvědomuji si, že dosud jsem o placení saláru a financích mluvila velmi málo. Tímto to tedy napravuji.

Cituji z Řádu o hospodaření církve (Čl.7. Příjmy a obětavost): *Hospodaření církve spočívá na dobrovolné obětavosti jejích členů. Jejich ochota pečovat o hmotné potřeby církve je jedním z projevů živé víry a vztahu ke sboru a církvi. Salár je pravidelný roční dar,*

který církev očekává od každého svého člena s vlastním příjmem v doporučené výši 5% jeho celkových ročních čistých příjmů. Salár se platí jednou ročně nebo ve splátkách farnímu sboru, do něhož člen patří. Manželé mohou platit společně. Neplacení saláru nemůže být důvodem k vyloučení z církve.

Vím, že svou obětavost projevujete nejen placením saláru, ale také nedělními sbírkami, svépomocí a financováním oprav v kapli atd. Ale žel – provoz farního bytu i kaple něco stojí (voda, elektřina, plyn, uhlí,...) a nám po zaplacení všech těchto položek prostě nezůstávají žádné finance.

Žijeme v náročné době, vše se neustále zdražuje, takže na vás uvrhují další přítěž. Platit salár jednorázově je nepříjemné (to vím z vlastní zkušenosti). Domnívám se, že měsíční příspěvky bolí o hodně méně. Zkuste si třeba spočítat, kdybyste si dávali každý den stranou malou částku – a kolik by to pak bylo za rok!

Připadá mi smutné, že naše živé a krásné sborové společenství je ohroženo nedostatkem peněz. Ale věřím, že společnými silami, solidaritou bohatších sborů a především s pomocí Boží vše zvládneme.

*Požehnaný a pokojný adventní čas vám všem přeje
Pavla Jandečková*

➤ **Stojí nám za to platit si církev?**

V současné době znovu probíráme otázku financování církvi. Doba, kdy budeme nezávislí na státu se před námi rýsuje jasněji. Můj baptistický kolega Jáchym Gondáš (baptistický sbor na Topolce se financuje sám – obětavost je dobrovolná) říká, že lidé, kteří chodí do sboru, mohou vnímat finanční podporu daného místa tak – že věří, že je to Ježíš Kristus, kdo je ponouká, aby daný sbor na daném místě podporovali, aby sbor zkrátka existoval. Vždyť to nejsme my, kdo je hlavou církve.

A tak se sám rozhoduji podpořit daný sbor, protože obětavost vnímám jako čin víry a čin vyznání, že věřím, že Ježíš Kristus svou církev chce.

Existence nebo neexistence sboru bude čím dál více odpovídat našemu vyznání víry. Jestliže věříme, že i v tak složité době jako je ta dnešní, má sbor své místo ve společnosti, jestliže věříme, že má naše církev okolnímu světu co nabídnout, jestliže věříme, že nese mimořádnou tradici, o níž by náš národ neměl přijít, pak smí-

me tuto víru vyjádřit i činem. Někteří z nás nemohou chodit jako dobrovolníci do hospicu, či diakonie. Mohou ale podpořit finančně sbor, který tuto činnost vykonává.

Jestliže sami nevěříme ve smysl toho, co činíme, pak samozřejmě nemá smysl církev či sbor podporovat. Konečně jsme se přiblížili do doby, kdy nás nebude podporovat nějaký mocný bratr (byť plná odluka nastane až za 30let), ale sami si budeme spravovat to, co nám odkázali naši předci. V tomto smyslu vidím v budoucnu velikou naději, věřím, že se nám podaří svobodu, se kterou už nyní disponujeme (třeba tím, že se učíme solidaritě mezi sbory – v pražském seniorátu vznikl takový fond, dále – že již delší dobu zkusíme najít způsob, jak společně řešit vzájemnou finanční zajištěnost sborů a kazatelů například pomocí personálního fondu), přijmout - tak jak ji přijmul s důvěrou třeba Abraham, který se vydal do neznáma. Se zajištěnosti do nezajištěnosti.

V tomto abrahamovském smyslu proto vůbec nezáleží na tom, kolik máme na kontech, ale jestli věříme ve smysl této cesty. Pak - i kdyby třeba padly peníze, i kdyby přišla další světová krize a inflace – věřím, že naše církev obstojí. Ale ve chvíli, kdy naopak přestaneme ve smysl této cesty věřit, církev neobstojí, i kdyby měla sebetučnější finanční polštář.

Náš boj víry se odehrává už v nynějším čase, jenom na nás záleží, jestli obstojíme a jak se na nás budou dívat naši potomci.

Církev nesmí s penězi začít a s penězi skončit. To bychom žili jenom pro sebe. Stali bychom se jakousi firmou, která existuje proto, aby vydělávala. Finanční obětavost (i finanční solidarita mezi sbory) je proto jen základem, na němž stojí to podstatné. Šíření evangelia, pomoc potřebným, pomoc v diakonii, v hospicu. Pokud bychom kvůli nedostatku peněz měli opustit tyto nejdůležitější věci, pak sbor nemá na svou existenci právo.

Roman Mazur z libeňského sboru (a senior našeho seniorátu) vytvořil jakýsi přehled, jak finančně podpořit sbor, aby mohl zajistit základní provoz a aby mohl také působit na venek. Zdá se mi vhodné pro inspiraci uvést závěr této příručky i v našem časopise.

Celý list najdete na této adrese:

<http://liben.evangelnet.cz/f/481/libensti-evangelici-na-cestech-samofinancovani.pdf>

Petr Turecký

PRAKTICKÉ RADY

1. Zvažte, jaký přínos nalézáte (případně i se svou rodinou) ve společenství vašeho evangelického sboru. Je pro Vás sbor duchovním domovem, oázou křesťanského a misijního sdílení víry, naděje a lásky?

2. Zvažte, kolik ze svých celkových příjmů chcete dávat (optimálně měsíčně) na práci svého sboru. Staršovstvo našeho sboru a řády naší evangelické církve doporučují stanovit výši příspěvku na život a práci sboru na 3 až 5 procent z vlastního čistého příjmu.

(Pro seniora s důchodem 10.000 Kč/měsíčně je tedy doporučená výše saláru 300 až 500Kč/měsíčně, pro rodinu plně zapojenou do sboru s celkovými čistými příjmy 30.000 Kč/měsíčně je to 900 až 1.500 Kč měsíčně.)

3. Určete způsob oddělení těchto peněz v rámci Vašeho běžného hospodaření a způsob předání peněz sboru. Můžete například zadat měsíční trvalý příkaz k úhradě ze svého účtu (poslat dvanáctkrát za rok sboru 400 Kč znamená věnovat mu téměř dvakrát více než při jednorázovém zaplacení příspěvku ve výši 2.500 Kč). Nebo peníze pravidelně odkládat do příslušných obálek a ve vhodnou chvíli je předat do sbírky nebo v kanceláři. Neanonymní předání (formou zaplacení v hotovosti v kanceláři, prostřednictvím sbírkového archu, prostřednictvím převodu na účet) zakládá možnost vydání potvrzení, které pak lze uplatnit při snížení daňového základu.

4. V případě dočasné finanční nouze zaplatte každý rok alespoň symbolický příspěvek (např. 100, 300 nebo 500 Kč). Od roku 2013 totiž budou mít hlasovací právo jen ti, kteří v předchozím kalendářním roce zaplatili alespoň symbolický salár či dar. Je-li Vaše finanční nouze opravdu velká, nebojte se naopak požádat prostřednictvím faráře nebo kurátorky o pomoc sbor. Jména dárců, jejich osobní údaje a výši jejich příspěvku bez souhlasu dárců nikdy nezveřejňujeme.

5. Přinášejte impulsy pro efektivní hospodaření sboru. Každý člen sboru může navrhopvat změny v hospodaření se sborovými financemi.

Roman Mazur

Uvádíme pro porovnání tabulky současného výběru saláru v našich sborech v rámci průzkumu synodní rady o budoucí soběstačnosti sborů

Sedlec - Prčice	Počet platících salárníků v uvedeném rozpětí	Procentní podíl z počtu platících salárníků	Částka saláru celkem zaplacená v této kategorii celkem	Procentní podíl z celkového saláru
výše saláru v Kč				
0-100	0	0,0%	0 Kč	0,0%
101-200	0	0,0%	0 Kč	0,0%
201-300	2	15,4%	600 Kč	2,7%
301-400	0	0,0%	0 Kč	0,0%
401-500	2	15,4%	1 000 Kč	4,5%
501-600	0	0,0%	0 Kč	0,0%
601-700	0	0,0%	0 Kč	0,0%
701-800	0	0,0%	0 Kč	0,0%
801-900	0	0,0%	0 Kč	0,0%
901-1000	3	23,1%	3 000 Kč	13,6%
1001-2000	0	0,0%	0 Kč	0,0%
2001-5000	6	46,2%	17 500 Kč	79,2%
nad 5000	0	0,0%	0 Kč	0,0%
počet salárníků celkem	13			
salár celkem			22 100 Kč	

Benešov

0-100	3	5,2%	250 Kč	0,2%
101-200	4	6,9%	750 Kč	0,6%
201-300	6	10,3%	1 750 Kč	1,4%
301-400	2	3,4%	800 Kč	0,7%
401-500	11	19,0%	5 500 Kč	4,5%
501-600	0	0,0%	0 Kč	0,0%

601-700	0	0,0%	0 Kč	0,0%
701-800	0	0,0%	0 Kč	0,0%
801-900	0	0,0%	0 Kč	0,0%
901-1000	8	13,8%	8 000 Kč	6,6%
1001-2000	12	20,7%	21 455 Kč	17,6%
2001-5000	4	6,9%	12 629 Kč	10,4%
nad 5000	8	13,8%	70 600 Kč	58,0%
počet salárníků celkem	58			
salár celkem			121 734 Kč	

Soběhrdy

výše saláru v Kč	Počet platících salárníků v uvedeném rozpětí	Procentní podíl z počtu platících salárníků	Částka saláru celkem zaplacená v této kategorii celkem	Procentní podíl z celkového saláru
0-100	0	0,0%	0 Kč	0,0%
101-200	0	0,0%	0 Kč	0,0%
201-300	0	0,0%	0 Kč	0,0%
301-400	2	4,8%	800 Kč	0,5%
401-500	8	19,0%	4 000 Kč	2,6%
501-600	1	2,4%	550 Kč	0,4%
601-700	2	4,8%	1 350 Kč	0,9%
701-800	0	0,0%	0 Kč	0,0%
801-900	0	0,0%	0 Kč	0,0%
901-1000	9	21,4%	9 000 Kč	5,9%
1001-2000	7	16,7%	12 300 Kč	8,1%
2001-5000	8	19,0%	29 400 Kč	19,3%
nad 5000	5	11,9%	95 000 Kč	62,3%
počet salárníků celkem	42			
salár celkem			152 400 Kč	

➤ Adventní zamyšlení

Jak prožíváte letos advent? Dráždí vás životní okolnosti, nebo prožíváte klid a pohodu, protože se už pokolikáté noříte do drobných radostí, jak je adventní čas přináší? Vymýšlení dárků, setkávání s přáteli, hudbou, nebo ztichlou přírodou...? Sdílení s přáteli na facebooku, reminiscence či znovuobjevování starých melodií? Plánujete, kam na hory, jak si užít zimu? A výhled k vánocům, kdy se tohle krásné, na blízké lidi soustředěné období završí...?

Dochází nám někdy, že tenhle čas smíme takhle pokojně prožívat vlastně proto, že jsme se tu narodili? Že všechny ty drobné a milé samozřejmosti můžeme užívat proto, že jsme se do světa vynořili v České republice, zemi, kde se už 67 let neválčí, která poslední politický převrat prožila bezezbytku nekrvavě, kde se mezi všemi oprávněně kritizovatelnými nešvary rozprostírá svoboda i pohoda? Kde se rodiny mohou potkávat bez ohledu na politickou rozdílnost, kde neprožíváme ohrožení represemi, mafiánskými praktikami, kde proti sobě nestojí zavile a s předsudky lidé různých věr či pověr, kde se toleruje ledacos, dokonce včetně masového provozování hazardu stejně jako masové výroby porna - neboť ani kvůli tomu se tu na ulicích lidi nestřílejí?

A teď si představte, že komusi, kdo také přišel do světa v téhle docela šťastné a bezpečné zemi, reálně hrozí, že ho odsud vyhodí. Zbaví ho bezpečí funkčních rodinných vazeb, zavřou do mrazivého prostoru, kde bude vězněm spolu se spoustou jiných. Nehrozí mu to ale proto, že by někomu ublížil, provinil se proti zdejším zákonům, zachoval se netolerantně. Hrozí mu to proto, že i když se narodil tady, jeho rodiče budou odtud deportovat.

Přesně tohle se děje nejmladšímu dítěti Anastázie Hogenové. Rodiče sem přišli žádat o azyl. Na Ukrajině jim hrozí mafiánská pomsta, uvěznění a odebrání dětí. Otec byl úspěšný podnikatel, kterého zlikvidovali, když odmítl platit výpalné, matka Anastázie jezdila pak do Čech vydělávat jako pornoherečka, prý úspěšná. Čechy jsou, i díky zdejší toleranci, pornografický premiant Evropy. Když proti Hagenovým rozjeli na Ukrajině účelové trestní stíhání, v němž zneužili i někdejší pornokariéru Nasti, utekli do Čech. A jako ti, kdo jsou doma reálně ohroženi nespravedlností, tu požádali o azyl. Otec si tu zřídil živnost, matka pečovala o děti. První žádost úřady zamítly, rozjelo se druhé kolečko. A tady - v té bezpečné, pohodové zemi, jejíchž výhod, bezpečí a domácího tepla si spolu

s námi začali kradmo užívat – se jim mezitím narodilo třetí dítě. Teď jsou pomalu na konci možností, protože zdejší restriktivně nalaďené úřednictvo žádost zamítlo a odvolávání je velmi komplikované. Reálně hrozí brzké vydání na Ukrajinu, uvěznění rodičů a především odebrání dětí. Včetně toho v Čechách narozeného. Nemá papíry zdejší ani ukrajinské, jako dítě neobčanů se totiž narodil v právním vakuu. Nikdo se tedy nemusí trápit odpovědností, co s ním bude.

Můžete si ten příběh nepustit k tělu, protože ti rodiče jsou přece podezřelí, mravně nezakotvení, a navíc ještě tak nezodpovědní, že si během své riskantní anabáze pořídili další děcko. Navíc, takových tady je, či chtělo by být, jak je máme všechny uživit? Nebo si můžete říct, jo, to je pastva pro novináře, aby mohli působit na city patričně dojímavými příběhy.

A nebo můžete pohlédnout do tváře tomu dítěti, a přestat v sobě dusit znepokojení: Jak k tomu to dítě přijde? Stejně bez zásluhy jako já se narodilo v téhle docela fajn, bezpečné zemi. Proč ho musí takhle šmelcovat zdejší mašinerie, jistá si navíc ještě nezájmem občanstva?

Výhled k Vánocům a jejich evangelijnímu příběhu nám letos „zpestřuje“ tahle ztělesněná ilustrace. Až mrazivě přesná. Narodil se podezřelé matce. Do světa, kde pro něj neměli místa. Nepovolili mu tady legální pobyt. A prožíval to stejně citelně, jako když z České republiky vyhostí dítě, které se narodilo jaksi mimo paragrafy a mimo dosah lidského zájmu a soucitu.

Ale stejně mi nejde z hlavy: Jak někdo přijde k tomu, že ho jen tak, pro nic za nic, vyhostí ze země, kde stejně jako já přišel na svět? Možná jsem neměl tolik číst ty vánoční příběhy.

Tomáš Trusina

Prošba o pomoc – Pes Sendy:

z vážných rodinných důvodů hledáme nového majitele pro našeho miláčka:

- 4 roky starého křížence německo-československého vlčáka:
Je zvyklý na děti, je zvyklý být na zahradě,
nemá rád společenství psů.

Tel:721 736 759

BLAHOPŘEJEME

K narozeninám

Leden Kopřiva Miloslav, Chocerady – 82 let; Litoš Antonín, Senohraby – 91 let; Zavadilová Jarmila, Přestavlky – 65 let

Únor Boháčová Marie, Soběhrdy – 89 let; Matoušková Růžena, Kozmice – 66 let; Mikulášková Růžena, Mnichovice – 80 let; Klauzová Helena, Mnichovice – 73 let; Podroužková Alena, Čerčany – 60 let; Podroužek Vladimír, Čerčany – 35 let

Březen Bezoušková Františka, Čerčany – 92 let; Rousková Jiřina, Benešov – 79 let; Vinšová Marie, Benešov – 87 let; Zachová Jana, Petroupim – 87 let

DĚTI

Leden

Únor Vojta Rataj, Vysoká Lhota – 18 let

Březen Nikola Bohatová, Soběhrdy – 18 let; Kamilka Bublová, Klokočná – 9 let; Vlasta Gobyová, Teplýšovice – 18 let; Hudcová Pavla, Ondřejov – 18 let; Podroužek Jakub, Čerčany – 20 let;

RECEPTY

Dunajské vlny – sváteční řezy

Těsto: *1 rozpuštěná hera*

19 dkg cukru krupice

6 ks vajec (sníh z bílků + žloutky)

30 dkg hladké mouky, 1 prášek do pečiva

Rozpuštěnou heru utřeme s cukrem a žloutky, přidáme mouku s práškem do pečiva, nakonec sníh z bílků. Polovinu těsta nalijeme na pekáč, do druhé přidáme lžici kakaa a trochu vody, nalijeme na světlé těsto a rozetřeme. Poklademe meruňkami a dáme péct.

Připravíme si krém: *utřeme máslo s 5 lžícemi moučkového cukru.*

Přidáme kaši: svaříme 1/2 l mléka, 1 vanilkový cukr, 1 vanilkový pudink, lžici hrubé mouky a necháme vystydnout.

Vše důkladně smícháme, natřeme na buchtu a polijeme čokoládou (nejlépe velkou).

Podle Věry Chobotské

Vánoční program – v kapli ČCE v Sedlec-Prčici

- 16.12. (3.adventní) – 8.30 – Bohoslužby
14.00 – Předvánoční koncert dětí ZUŠ
- 22.12. – 10.00 – zkouška – dětské vánoční divadlo (v Benešově)
- 23.12. (4.adventní) – 8.30 – Bohoslužby
14.30 – Dětské vánoční divadlo (v naší kapli)
10.00 – Dětské vánoční divadlo (v Benešově)
- 25.12. (Narození Páně) – 8.30 – Bohoslužby s vysluhováním VP
- 30.12. – 8.30 – Bohoslužby
- 31.12. – 17.00 – Bohoslužby

Vánoce VLAŠIM

(středisko Diakonie, Benešovská 507)

16. 12. 10,00 bohoslužby na 3. adventní
25. 12. 8,30 Hod Boží - s Večeří Páně
26. 12. 9,30 ekumenické bohoslužby na zámku
30. 12. 8,30 bohoslužby na ukončení roku
1. 1. 8,30 novoroční bohoslužby s Večeří Páně

Vánoce a Nový rok v Benešově:

13. 12. 18,00 Ekumenické bohoslužby u sv. Anny
16. 12. 10,00 bohoslužby na 3. adventní
23. 12. 10,00 dětská vánoční hra
24. 12. 16,30 sváteční slovo na Masarykově náměstí
24. 12. 22,00 ekumenický nešpor
25. 12. 10,00 Hod Boží - bohoslužby s Večeří Páně
30. 12. 10,00 bohoslužby na ukončení roku
1. 1. 10,00 novoroční bohoslužby s Večeří Páně
6. 1. 10,00 bohoslužby pro děti

Vánoce v Soběhrdech

16.12. bohoslužby na 3. adventní

23.12. vánoční hra 10hod

25.12. Boží hod vánoční – bohoslužby s VP v 10hod

30.12. nedělní bohoslužby 10hod

Zveme na dětskou vánoční hru benešovských, sedleckoprčických a
vlašimských dětí:

Vánoční skutky

Vánoční hra na motivy Skutků apoštolských o prologu a pěti dějstvích.
Sepsali Matěj Opočenský a Tomáš Trusina

GENERÁLKA SOBOTA 22.12. v 10:00 v Benešově

PREMÉRA NEDĚLE 23.12. v 10:00 v Benešově

DERNIÉRA NEDĚLE 23.12. v 14:30 v Sedleci Prčici

Hra o Marii

Na nebeské debatě se střetnou síly nebe a pekla a prou se o nadvládu nad
světem, kterou definitivně rozhodne jedna velká událost.

Přijďte se podívat...

Těší se na Vás děti a mládež soběhrdského sboru

23.12. v 10:00 v kostele

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: farář Tomáš Trusina,
tel: 317 722 215, e-mail: benesov@evangnet.cz, www stránky: benesov.evangnet.cz.
Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor: Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel farář: Petr Turecký
tel.:317 795 634; e-mail: sobehrdy@evangnet.cz, www stránky: sobehrdy.evangnet.cz.
Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Jan Rataj

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice.Kazatel: jáhenka
Pavla Janděčková, , tel. 604185520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz
Číslo účtu 191782497/0300

Kurátor: Petr Dubský

*V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu,
můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.*

Adresa redakce: FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov

Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz

Vychází 4 x ročně, počet výtisků 400.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 1. března 2013

Soběhrdský bratr:

Vydává sbor ČCE v Benešově a

sbor ČCE v Soběhrdech

